

Arrest

**nr. 42 274 van 26 april 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 maart 2010 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2009 waarbij de aanvraag tot regularisatie ingediend op 6 november 2009 onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaten R. en F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE & N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers verklaren te zijn geboren te S. (Georgië) en van Armeense origine en nationaliteit te zijn.

Verzoekers verblijven sedert 1998 in België en dienden een asielaanvraag in op 6 november 1998 die op 29 januari 2001 definitief werd afgesloten met een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen waarbij wordt geweigerd hen als vluchteling te erkennen. Ook het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing wordt door de Raad van State verworpen op 22 oktober 2001, bij arrest nr. 99.985.

Op 5 december 2001 dienen verzoekers bij aangetekend schrijven een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van toenmalig geldend artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de Vreemdelingenwet) in.

Op 28 oktober 2003 werd verzoekers' verblijf tijdelijk geregulariseerd om humanitaire redenen. Verzoekers dienen binnen de periode van 12 maanden waarvoor zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister een geldig nationaal paspoort, een arbeids- of beroepskaart en bewijzen van recente tewerkstelling voor te leggen.

Het verblijf van verzoekers wordt jaarlijks verlengd. De laatste beslissing tot verlenging tijdelijk verblijf werd genomen op 21 september 2009. Verzoekers' verblijf werd verlengd voor de duur van één jaar namelijk tot 18 november 2010 op grond van artikel 9 (9bis) en 13 van de Vreemdelingenwet. Als voorwaarde voor de verdere verlenging dienen verzoekers een geldige arbeidskaart met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling aan te tonen aan de hand van een werkgeversattest en loonfiches voor alle gezinsleden, een recent attest dat betrokkenen op geen enkel ogenblik ten laste vallen van de Belgische staat en een geldig nationaal paspoort voor het ganse gezin, bij te brengen.

Op 6 november 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot onbeperkt verblijf. Op 24 november 2009 vragen verzoekers *"ingevolge de verduidelijking over de uitvoering van de instructies van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9 lid 3 en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet met onderhavig schrijven om te worden gemachtigd tot langdurig verblijf"* en maken zij hun stukken over. Op 26 november 2009 worden nog bijkomende stukken overgemaakt.

Op 18 november 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag tot regularisatie ingediend op 6 november 2009 onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 2 februari 2010. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Mijnheer / Mevrouw de Burgemeester,

T.M.W. (...)

Geboren op (...)1953 te S.

Nationaliteit : Armenië (Rep.)

Verblijvende te (...)

+ echtgenote T.H. (...) geboren op (...)1958

+ kinderen T.A. (...) geboren op (...)1987 en S. (...) geboren op (...)1989

De aanvraag tot regularisatie ingediend op 06/11/2009 in het kader van de richtlijn van 19/07/2009 wordt onontvankelijk verklaard.

Mijnheer en mevrouw dienen een internationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd paspoort voor te leggen met vermelding van de geldigheidsduur.

De kinderen dienen hun identiteit en nationaliteit te bewijzen van de hand van een vermelding in het paspoort van de ouders of een eigen paspoort of nationale identiteitskaart (met vertaling) als dit reeds kan worden afgeleverd.

Onze instructies van 21/09/2009 blijven van kracht.

Namens de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 9 (9bis en 13) van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers voeren aan dat zij werden toegelaten tot een tijdelijk verblijf. Op 21 september 2009 is hun tijdelijk verblijf nog eens verlengd tot 18 november 2010 en dit met toepassing van artikel 9 (9bis en 13) van de Vreemdelingenwet. Als voorwaarde werd gesteld dat een geldige arbeidskaart met recente

bewijzen van effectieve tewerkstelling moet worden ingediend alsook een recent attest dat betrokkenen op geen enkel ogenblik ten laste vallen van de Belgische staat en een geldig nationaal paspoort voor het ganse gezin. In november 2009 dienen zij een regularisatieverzoek overeenkomstig de richtlijn van 19 juli 2009. Verzoekers stellen dienaangaande dat *“In weerwil van het feit dat hun verzoek tot regularisatie ontvankelijk en gegrond werd verklaard meent de Dienst Vreemdelingenzaken thans het nuttig te oordelen het verzoek tot regularisatie van het verblijf binnen het kader van de richtlijn van 19 juli 2009 onontvankelijk te moeten verklaren”*. Verzoekers stellen vast dat verweerder van hen eist dat zij een internationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd paspoort overleggen met vermelding van de geldigheidsduur. Zij wijzen er evenwel op dat zij onmogelijk dergelijk attest kunnen overleggen. Zij dienden overigens een verzoek neer te leggen strekkende tot het bekomen van een akte houdende vervanging van de geboorteakte omdat hun nationale overheid weigert om stukken over te leggen. Deze stukken werden integraal bij het dossier gevoegd. Verzoekers wijzen ook op hun regularisatieverzoek d.d. 23 november 2009 waarbij deze stukken werden gevoegd en waaruit zij citeren. Vervolgens citeren zij uit het “aangepast regularisatie aanvraagformulier”, dat opgave doet van dezelfde stukken en het aanvullend regularisatieverzoek op datum van 26 november 2009. Verzoekers wijzen op de stukken van hun aanvraag en op het administratief dossier en stellen dat het ten volle mag blijken dat zij geen beschikking hebben over een internationaal paspoort noch dergelijk document kunnen bekomen bij hun nationale overheid. Zij betogen dat de FOD Vreemdelingenzaken deze feiten kent en niet betwist zodat het verzoek van verweerder te mogen beschikken over documenten die niet kunnen worden afgeleverd kennelijk onredelijk is. De beslissing van verweerder werd dan ook genomen in strijd met de stukken zodat de beslissing van 18 november 2009, die op 2 februari 2010 ter kennis werd gebracht, dient te worden vernietigd.

2.2 Verweerder antwoordt in zijn nota dat verzoekers uiterst summier aanvoeren dat de overheid op de hoogte werd gesteld waarom geen identiteitsdocument was vervoegd bij de verblijfsaanvraag, daarmee doelen zij op een schending van de motiveringsplicht. Verweerder wijst vervolgens op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, citeert het artikel en benadrukt dat in een eerste paragraaf wordt gesteld dat *“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt (...)”*. Verweerder wijst eveneens op het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat in artikel 7, § 1 voorziet dat *“de aanvraag om machtiging tot verblijf moet vergezeld zijn van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij de motivering die tot de vrijstelling leidt van die voorwaarde”*. Verweerder stelt dat verzoeker niet voldeed aan die bij wet en KB gestelde voorwaarden, zoals terecht gesteld wordt in de bestreden beslissing. *“In de bestreden beslissing werd terecht gesteld dat verzoekers aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal gekend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis §1 van de wet van 15 december 1980. Verzoekers bevestigen dat zij niet in het bezit zijn van identiteitsdocumenten in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zij menen desalniettemin te voldoen aan de uitzonderingsvoorwaarden. Verweerder stelt echter vast dat verzoekers noch in hun aanvraag noch in hun verzoekschrift duidelijk uiteen zetten waarom zij geen identiteitsdocumenten kunnen verkrijgen. Nochtans dient de rechtvaardiging voor het ontbreken van een kopie van identiteitskaart of paspoort een voldoende en overtuigende motivering dient te bevatten, wat in casu niet het geval is”*. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht het volgende gesteld: *“het dossier dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken bekend staat onder de naam A.S. (...) en nummer (...), bevat een identiteitskaart dat in het verleden het dossier vervoegde; de persoon die huidige aanvraag om machtiging tot verblijf indient onder de naam A.S. (...), voegt bij zijn aanvraag evenwel geen bewijs dat hem toelaat hem ter vereenzelvigen met de titularis van voornoemd identiteitsstuk; noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden voor deze aanvraag dus niet vervuld.”*

Verweerder concludeert dat verzoeker bijgevolg niet vrijgesteld kon worden van de in artikel 9bis vermelde voorwaarde zoals hij ten onrechte voorhoudt. De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en verzoeker toont niet aan op welke wijze de door hem vooropgestelde wetsbepalingen en verdragsartikelen geschonden worden.

2.3 Ongeacht de vraag of de bestreden beslissing rechtsgeldig werd genomen aangezien zij als rechtsgrond verwijst naar de “richtlijn van 19/07/2009” en deze op 9 december 2009 werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 198.769, stelt de Raad vast dat uit het geheel van de bestreden beslissing en de verwijzing “onze instructies van 21/09/2009 blijven van kracht”, die expliciet op grond van artikel 9 (9bis) en artikel 13 van de Vreemdelingenwet werden genomen, er mag verondersteld

worden dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals verweerder ook aangeeft in zijn nota. Ook verzoeker lijkt in zijn verzoekschrift deze stelling als uitgangspunt te nemen.

Artikel 9bis luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”*

Verzoekers dienen aldus te beschikken over een identiteitsdocument of aan te tonen dat zij in de onmogelijkheid zijn om de vereiste identiteitsdocumenten te verwerven.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag twee attesten van de ambassade van Armenië respectievelijk van 26 september 2008 en 8 juni 2009 bijbracht. In hun uiteenzetting en het aangepaste regularisatieaanvraagformulier verwezen verzoekers uitdrukkelijk naar het feit dat zij geregulariseerd werden op humanitaire gronden sinds 28 oktober 2003 en aldus in het bezit zijn van een verblijfstitel tijdelijk verblijf. Zij kruisten uitdrukkelijk aan dat zij beroep doen op een rechtvaardiging van het feit dat het onmogelijk is om het identiteitsbewijs in België te bekomen. Verzoekers hadden in het kader van hun verblijfstitel tijdelijk verblijf die jaarlijks verlengd is sedert 28 oktober 2003, reeds een uitgebreid dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers voor elke verlenging van hun tijdelijk verblijf een rechtvaardiging dienden voor te leggen waarom zij nog steeds geen paspoort konden bekomen. Verweerder kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt *“dat verzoekers noch in hun aanvraag noch in hun verzoekschrift duidelijk uiteen zetten waarom zij geen identiteitsdocumenten kunnen verkrijgen”*.

De bestreden beslissing motiveert het volgende:

“De aanvraag tot regularisatie ingediend op 06/11/2009 in het kader van de richtlijn van 19/07/2009 wordt onontvankelijk verklaard.

Mijnheer en mevrouw dienen een internationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd paspoort voor te leggen met vermelding van de geldigheidsduur.

De kinderen dienen hun identiteit en nationaliteit te bewijzen van de hand van een vermelding in het paspoort van de ouders of een eigen paspoort of nationale identiteitskaart (met vertaling) als dit reeds kan worden afgeleverd.

Onze instructies van 21/09/2009 blijven van kracht.”

Uit deze motieven blijkt niet dat verweerder rekening heeft gehouden met de door verzoekers aangebrachte rechtvaardiging waarom zij in de onmogelijkheid zijn om de vereiste identiteitsdocumenten te verwerven in België.

Waar verweerder een deel van de motivering citeert aangaande een eerder neergelegde identiteitskaart door de heer A.S., stelt de Raad vast dat de aan verzoeker betekende beslissing zoals ze bij het verzoekschrift werd gevoegd geenszins dergelijke motivering bevat. Ook in het administratief dossier bevindt zich geen beslissing die deze motivering bevat. Bovendien stelt de Raad vast dat zowel de naam als het OV-nummer dat wordt vermeld in de door verweerder aangehaalde motieven, niet overeenstemmen met de namen van verzoekers en hun respectievelijke OV-nummers. Verweerders argumenten falen dan ook in feite.

De bestreden beslissing stelt evenwel *“Onze instructies van 21/09/2009 blijven van kracht.”* Uit het administratief dossier blijkt dat deze instructies de verlenging tijdelijk verblijf (A-kaart) van 21 september 2009 betreft, waar verzoekers hun verblijf in toepassing van de artikelen 9 (9bis) en 13 van de Vreemdelingenwet verlengd wordt tot de duur van één jaar nl. tot 18/11/2010. Vervolgens vermeldt deze beslissing de voorwaarden voor de verdere verlenging, waaronder opnieuw het voorleggen van een geldig nationaal paspoort voor het ganse gezin. Bijgevolg stellen verzoekers terecht dat op 21 september 2009 hun aanvraag op grond van artikel 9bis ontvankelijk en gegrond werd verklaard, hetzij voor een beperkt duur van één jaar. Verzoekers voeren dan ook terecht aan dat : *“In weerwil van het feit dat hun verzoek tot regularisatie ontvankelijk en gegrond werd verklaard meent de Dienst Vreemdelingenzaken thans het nuttig te oordelen het verzoek tot regularisatie van het verblijf binnen het kader van de richtlijn van 19 juli 2009 onontvankelijk te moeten verklaren”* en dat zij opnieuw een rechtvaardiging naar voor hadden gebracht waarom zij geen paspoort konden voorleggen. Uit het administratief dossier blijkt dat dezelfde rechtvaardiging werd aangehaald. Het is kennelijk onredelijk om op 21 september 2009 de rechtvaardiging van het niet kunnen aanbrengen van identiteitsdocumenten te aanvaarden in de zin van artikel 9bis en de aanvraag ontvankelijk te verklaren en vervolgens dezelfde rechtvaardigingsgronden in de zin van hetzelfde artikel 9bis niet te aanvaarden en de aanvraag onontvankelijk te verklaren, zonder enige vorm van motivering dienaangaande. Verzoeker voert dan ook terecht aan dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze is genomen.

Het enig middel is in die mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2009 waarbij de aanvraag tot regularisatie ingediend op 6 november 2009 onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN